

Vukovarski apel-Naprama iz tuđe,pišimo povijest iz vlastite glave

Ivan Biondić [Kontaktirajte autora peticije](#)

<http://www.peticija24.com/contact/113688>

„Prema podacima koje je Ustavni sud dobio od nadležnoga **Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta Republike Hrvatske**, iako je Odluka o moratoriju na hrvatsku povijest formalno prestala važiti, nastavljena je njezina de facto primjena, tako su nastavnici na području 'hrvatskoga Podunavlja' nastavili raditi prema 'vlastitomu' programu koji su sastavili i predali u svojim školama, pri čemu su se pojedini i dalje pridržavali moratorija, a pojedini su selektivno obrađivali i najnoviju hrvatsku povijest“.

(Ustavni sud Republike Hrvatske,
odluka Broj: U-VIIR-4640/2014, Zagreb, 12. kolovoza 2014.)

Glede zahtjeva za raspisivanje državnog referenduma, što je podnijela Građanska inicijativa „Stožer za obranu hrvatskog Vukovara“ (SOVH), Ustavni sud u svojoj Odluci – uz ino - potvrđuje točnost tvrdnji podnositelja. Naime, „u vrijeme mirne reintegracije 'hrvatskog Podunavlja' (1996. - 1998.) Republika Hrvatska je pristala na petogodišnji moratorij [1998.-2003.] o učenju najnovije hrvatske povijesti u školama na srpskom jeziku, pridonoseći tako integraciji srpske nacionalne manjine u hrvatsko društvo“. Međutim, u istoj je Odluci Ustavnog suda potvrđeno kako, uz paralelni (separatni) školski sustav, Vlada nije opozvala spomenuti moratorij (*v. moto*), koji se tako skandalozno protegao sve do današnjih dana.

Riječ je, iako podvalno skrenut na račun *pro et contra* „ćirilizacije Vukovara“, o očiglednom „zločinu propusta“ (*crimen non faciendi*), kojim se, glede identitetske razvaljenosti, dramatično destabilizira hrvatska nacija i društvo. S obzirom na to - tragom „Mimarijanske izjave“ (2013.) te teza „Vukovarska povelja slobode“ (2014.), a u obzoru projekta „Stop partitokraciji-Sloboda naciji“ - pobudom Koordinacije hrvatskih branitelja („Bastion Vukovar“) podržimo **Vukovarski apel:**

Naprava iz tuđe, pišimo povijest iz vlastite glave!

(Vukovarski apel)

- Polazeći od programa „Nacionalna sigurnost i obrana”- glede svojih nadležnosti (briga „za redovito i usklađeno djelovanje te za stabilnost državne vlasti” te odgovornosti za „obranu neovisnosti i teritorijalne cjelovitosti Republike Hrvatske”) - Predsjednica Republike Hrvatske treba prešno predložiti izvanredno sazivanje sjednice Vlade RH.
- Kako je Hrvatski sabor predstavničko tijelo građana i nositelj zakonodavne vlasti u Republici Hrvatskoj - glede očigledna derogiranja Ustava Republike Hrvatske i saborske Deklaracije o Domovinskom ratu (2000.) – uz imenovanje istražnog povjerenstva, isto tako, Predsjednik Sabora treba prešno sazvati izvanrednu sjednicu Sabora.
- S tim u svezi, tragom tih intervenata, polovicom svibnja 2015. godine, Hrvatska treba sudjelovati u raspravi pod Universal Periodic Review (UPR). Riječ je o jedinstvenom procesu koji uključuje povremeno preispitivanje evidencije ljudskih prava svih 193 zemalja članica UN-a. Onkraj već zabilježenih nesporazuma - pače i manipulacija - to je i za Hrvatsku dobra prilika glede objave stvarnih učinaka u promicanju ljudskih prava svojih državljana.
- Budući se, glede očigledne identitetske razvaljenosti, zapravo, prepoznaje i evidentira „konstitucijski kaos” (gdje ustavno nije konstituirana „hrvatska nacija”, kao pravna osoba u koju spada ukupnost pojedinaca, koji se pridržavaju jednoga te istoga Ustava i koja se razlikuje od pojedinca po tome što je nositelj suvereniteta), Predsjednica bi Republike Hrvatske trebala prešno pobuditi ustavne promjene in capite et membris.

PERICULUM IN MORA!

Koordinacija braniteljskih udruga BASTION VUKOVAR

Zagreb, 10. travnja 2015.

OBRAZLOŽBA¹

1. Spomenutom je Odlukom Ustavnog suda, iako posredno, *urbi et orbi* dano do znanja: kako je Republika Hrvatska identitetski „razvaljena“, pa tako ne osigurava suverenitet nad dijelom svojega teritorija. Naime, u hrvatskom Podunavlju i dalje djelatno postoji paralelni autonomno-segregacijski školski sustav i, s tim u svezi, naobrazbeno-odgojni (nastavni) program posve drugačiji od onoga koji vrijedi za ostatak države.

2. Riječ je o srpskom autonomnom (separatnom) školskom modelu, što se opetovano obvezuje prema preporuci Velike skupštine Srpskog narodnog vijeća (MAJ 1848. - MAJ 2008.). Ona glasi: „U sferi našeg manjinskog obrazovanja neopohodno je očuvati rješenja i iskustva razvijena u istočnoj Slavoniji tokom mirne reintegracije, te ih primjenjivati i u drugim dijelovima Hrvatske, svugdje gdje za to postoje adekvatne pretpostavke“.

3. Spomenuto je „očuvano“ rješenje i iskustvo neupitno omeđio - Vojislav Stanimirović, danas predsjednik Srpske demokratske samostalne stranke (SDSS). Naime: „Naša djeca uče po hrvatskim nastavnim programima, ali mi imamo naše udžbenike i izučavamo noviju povijest na naš način, drugačiji nego u hrvatskim knjigama. Izostavili smo poglavlje o 'Domovinskom ratu' jer i dalje smatramo da je to bio građanski rat“.

4. Onkraj poznata stekliškog načela „bez krvavih gaća nema slobode“ (Stipe Javor), cijena je to tzv. „mirne reintegracije Hrvatskog Podunavlja“, koja je na nacionalnoj razini izvedena uz iznuđenu koaliciju sa Stanimirovićevom terorističko-odmetničkom Srpskom demokratskom strankom (SDS). Sljubljuvanjem Pupovčeve (obnovljene „srbobranske“) Samostalne srpske stranke i Stanimirovićeva SDS-a, potom je proizveden SDSS, kao nezaobilazni partner (o)pozicijskog establishmenta.

---

¹ Šira se argumentacija, uz minimalne stručno-znanstvene reference, zatiče u prilogima:

Identitet nacionalnog okvirnog kurikulum - www.hkv.hr, 4. veljače 2009.

Riječka izjava – www.hu-benedikt.hr, 29. srpnja 2013.

Vukovarska povelja slobode - www.hrvatski-fokus.hr, 23. svibnja 2014.

Mimarijanska veleizdaja i zločin propusta – www.croative.net, 14. listopada 2014.

Prijepona srpska skolska autonomija - www.hrsvijet.net, 3. studenoga 2014.

Tako je uspostavljen prikriveni tzv. Khuenov politički model („narod u narodu“, odnosno „država u državi“). Namjesto stvarne integracije, zapravo, riječ je o smišljenom „upadu“ i nastavku rata drugim sredstvima.

5. Po crti otvorene paraepistemologije („nije uvijek moguće i nije uvijek mudro inzistirati na čistim i jasnim pojmovima“), na okruglom stolu „Srbi i Hrvati“ - što je organizirala Goldstein-Pusićkina *Erasmus Gilda* (Zagrebački muzej „Mimara“, 20.-22. studenoga 1993.) – spomenuti je model autorizirao Milorad Pupovac. Potonji je, s tim u svezi, slavodobitno obilježen kao „ubojiti spoj politike i lingvistike“ (Branimir Pofuk).

6. Riječ je o dokumentu „Srbi kao ključ“ (1993.), što polazi od protupovijesne aksiomatike: (1) „Hrvati i Srbi nisu nikada živjeli zajedno bez trećeg“; (2) „Srbi u Hrvatskoj imaju permanentnu suverenu, tj. autonomnu političku volju“, i (3) „Hrvati i Srbi u Hrvatskoj nisu pomirili svoje nacionalne interese“. Kao „zločin za pisaćim stolom“, spomenuti je dokument velikosrpske (vulgo: četničke) posvjedočenosti, poznat kao „Krestićev poučak“.

7. Isti glasi: „Duhovno jedinstvenim, a vezanim istim ili sličnim nacionalnim interesima i težnjama s ostalim Srpstvom, Srbima Hrvatske bila je strana i neprihvatljiva hrvatska državna ideja. Ne samo stoga što je u osnovi te ideje bilo stvaranje velike hrvatske države, koja je bila u sukobu sa idejom Srba u širenju postojeće srpske države, već Srbi Hrvatske nisu mogli niti hteli da prihvate takvu ideju [političkog hrvatstva – op. a.] pre svega zato što je ona pretpostavljala u nacionalnom pogledu jedinstvenu Hrvatsku“.

8. Na kolonijalnoj platformi „nacija ili demokracija“ (Vesna Pusić), uz iznuđeni parapolitički sustav (Srpsko narodno vijeće i Zajednica vijeća opština), Pupovčev „ključ“ sustavno promiče SDSS-a, tobože „etnička stranka s građanskim predznakom“. Izim, što je glede etnocentrističko-koalicijskog partnerstva prepoznata kao „etnobiliznismenska“, riječ je o stranci koja, onkraj liberalno-demokratskih, otvoreno promiče (č)etničke vrijednosti.

9. U kontekstu (o)pozicijske politike balkanskoga „novog smjera“ od 2000. do danas (što je projekt *Erasmus Gilde*: 1993. – 1998.), glede si koalicijsko-klijentelističkog potencijala - kao „balvan u peti hrvatskog parlamentarizma“ – SDSS-a

svojim «drvenoželjeznim» (u)strojem drobi i potire hrvatski državni i nacionalni suverenitet. I nakon porazna dvomandatnog partnerstva s HDZ-om (Sanader-Kosor), Milanovićev je SDP neupitno spreman za Pupovčevu partnerstvo, budući je, tobože, „SDSS je liberalno-socijaldemokratska stranka, i njihove su težnje potpuno legitimne i očekivane”.

10. Kao ideolog i svojedobno »konzekventni eksponent Miloševićeva [a potom Tadićevih i danas Nikolićevih – op. a.] političkih interesa u Hrvatskoj«, Pupovac tako »onemogućava hrvatskim Srbima da postanu dijelom hrvatskoga političkog naroda« (Davor Gjenero). U ozračju raspada Jugoslavije (1990.), sâm se predstavlja «kao jedan od Srba u Hrvatskoj koji, s ostalim Srbima na prostoru Jugoslavije, želi oformiti modernu nacionalnu srpsku politiku». Glede mu izjave kako je „Beograd glavni grad Srba u Hrvatskoj“, očito je Pupovac nagrađen mjestom predsjednika saborskog Odbora za vanjsku politiku.

11. Zanimljivo je, glede donošenja tzv. „mirnodopskog Ustava Republike Hrvatske“ (1997.), presudnu je ulogu imao dobro naplaćeni Pupovčev glas (više se sati, tako, čekalo da pristigne u Sabor). Naime, teško pristavši uz „ustaški“ naziv „Hrvatski državni sabor“ - koji je odmah ispario nakon „trećojanuarske smjene“ (2000.) - spram suvereniteta hrvatskog političkog naroda (hrvatske nacije), „Tuđmamor Pribičević“ uvjetovao je ustavno („zavnohovsko“) konstituiranje po etničkom načelu, tj. Hrvatske kao država hrvatskoga naroda i nacionalnih manjina. Na taj način, onkraj zapadno-liberalne, Hrvatska dramatično funkcionira po načelima balkansko-etničke demokracije.

12. S tim u svezi, nacionalna je i društvena dramatična zbilja duboko obilježena „konstitucijskim kaosom“. Otuda, nažalost bez ikakva odjeka, alarmantna upozorba: „Nije jasno jesu li u 'Izvorišnim osnovama' iz 1990., koje su važne za tumačenje Ustava, država i nacija ista pojava ili dvije te je li nacija, odnosno država sastavljena po narodnom načelu po kojemu naciju čini hrvatski narod ili dijelom po državljanском načelu ili pak i po manjinskom načelu po kojemu je država sastavljena i od manjina“ (Ivan Padjen).

13. Dakako, „konstitucijski kaos“ najviše pogoduje partitokraciji koja se bez ikome polaganja računa samo izmijenjuje na vlasti. Po toj crti, postavši talac vješto osmišljena programa otuđene partitokracije, koja potire mogućnost uspostave vlasti političkog naroda (hrvatske nacije), uz posvemašnje beznađe i agoniju, Hrvatska je dovedena na rub društvenog, gospodarskog i moralnog bankrota. U svemu tome „vukovarska drama“, gotovo paradigmatički, obilježava nedovršeni proces nacionalne (političke) identifikacije.

14. Utoliko, „autonomno srpsko školstvo“ i povijest „na svoj (srpski) način“, uz kukavnu i sramnu prešudbu intelektualne (akademske) elite, predstavlja veleizdajnički čin političkog establishmenta. Iako je riječ o očiglednom derogiranju Ustava i Deklaracije o Domovinskom ratu (1997.), svojim „zločinom propusta“ i nojevskom politikom Vlada sustavno odlaže rješavanje probleme. I, dakako, alternativa je ulica, gdje se kao presuditelji pojavljuju akteri očito inscenirane tzv. „antistožerno-antišatorske revolucije“.

15. U svemu se tome, namjerno, zabacuje uzročno-posljedični slijed stvari. Ukratko, nakon puzajuće agresije - glede Nikolićeve *tvrde* („Vukovar je srpski grad“) i Pupovčeve *meke* velikosrpske inačice („Vukovar je grad Hrvata i Srba“) – upravo je Vlada nasilnom „ćirilizacijom Vukovara“ samo dolila ulje na vatru, dramatično destabilizirajući naciju i društvo. U tom je ozračju, prepoznavši na djelu Drugi SANU-Memorandum (2011.), izravno prouzročena tzv. „stožerna“ (Vukovar) i neizravno „šatorska revolucija“ (Zagreb).

16. Međutim, zamjenom teza (*ignoratio elenhi*), prema nedavnom izvješću Odbora Ujedinjenih naroda za ljudska prava, Srbi u Hrvatskoj i dalje su skupina čija su prava ugrožena. Naime: „Treba osigurati punu primjenu jezika i pisma manjina u skladu s Ustavom i zakonima, s posebnim naglaskom na primjenu ćiriličnog pisma u Vukovaru i općinama u kojima se to pravo treba ostvariti“. I dok je kritičan prema „segregaciji romske djece u obrazovanju“, spomenuti Odbor prešutno prelazi preko samoizborene separacije (segregacije) srpske djece u obrazovanju koja je, dakle, ozakonjena na zahtjev Srba.

17. Riječ je, posebice glede pobude SOVH-a, o jednostranom, pače i lažnom informiranju međunarodne javnosti, što su glede ćirilice u Vukovaru dostavili Pučka pravobraniteljica (Lora Vidović) i dio udruga iz "Platforme 112" (Documenta, BaBe, Srpski demokratski forum i dr.). Naime, "informatore" su jednostavno zabacili kontekst i značenje ćirilice u Vukovaru: glede stradanja Hrvata i inih nesrpskih etničkih skupina, neprovedene sudske procese protiv ratnih zločinaca i, posebice, današnju situaciju neprestana pokušaja zaborava vrijednosti Domovinskog rata (1990.- 1995.).

18. Štoviše, svjesni katastrofalne prakse o separaciji vukovarske djece kroz odvojene škole (iako javnost ne zna kako je taj zakon donesen na zahtjev Srba!), iz SOVH-a dvoje „da ćemo se tako ikad integrirati i funkcionirati kao normalni sugrađani". Najzad, poručuju kako se provodi poštivanje manjinskih prava u skladu s ustavom i zakonima. Pače, "istina je kako primjenjujemo pojedina manjinska prava čak i protiv zakona, pa moratorij na suvremenu hrvatsku povijest srpska nacionalna manjina provodi, iako je prestao važiti još 2003". Iako bi stoga u normalnoj državi, ako ne Vlada, sigurno pao resorni ministar, u nas to nije slučaj.

19. Međutim, ministar Bauk u tome ne vidi nikakav problem. Čak se opravdava: kako je, proglašivši „ćirilični moratorij" od godinu dana u primjeni zakona, „Ustavni sud Vladi vezao ruke". Međutim, tko je njemu i „Vladi vezao ruke", glede skandalozna produženja „moratorija na hrvatsku povijest", o tome jednostavno šuti. Naposljetku, gordo ističe: kako je „svoj stav o ravnopravnoj primjeni jezika i pisma nacionalnih manjina, pa tako i primjeni ćiriličnog pisma u Vukovaru", Vlada demonstrirala čak uporabom policije. Sapienti sat!

20. Na Baukovu tragu, neupitno držeći pravo na vlastitu (srpsku) povijest i „automno srpsko školstvo", iako sama po sebi neprijeporna, Pupovca zanima samo pod svaku cijenu provedba „ćirilice u Vukovaru". Stoga rado podupire spomenuto UN-ovo izvješće: „Ozbiljna je to poruka koju bi prije svega trebali razumjeti oni koji su opstruirali provođenje zakona i oni koji su imali razumijevanja za tu opstrukciju. Više je institucija, a ne samo Ustavni sud, čiji su oportunistički i kolebljivi stavovi stvorili pretpostavke da se stvari ovako razvijaju".

21. Komu i čemu, međutim, služi aparthejd (politički, društveni, školski, institucijski dr.) u Vukovaru? „Dugoročno, to je kultiviranje iredente pod državnim okriljem i trajan izazov pomirenju između Hrvata i Srba, ne samo u Vukovaru. Kada bi vukovarsko društvo bilo integrirano, onda bi poznavanje ćirilice bilo ne samo bezbolno nego i korisno. Ovako, to je simbol protivničkog tabora, koji ili prijeti ili kojemu se prijeti. Oni koji se prave da to ne vide zapravo priželjkuju sukob“ (Ivo Banac). Znakovita je, iako nisu isključena zapadno-balkanska rješenja, u svemu tome šutnja Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta?

22. Iako nije razradio kurikulum «nacionalnih manjina» (posebice Srba u Hrvatskoj), tzv. nacionalni okvirni kurikulum, obvezatan politici «novoga smjera», vozi po tračnicama multikulturalna imaginarnog Zapadnog Balkana. Naime, polazeći od ideje multikulturalizma («većinska kultura» + «manjinska kultura»), tj. od osposobljavanja «za življenje u multikulturalnom svijetu» (unutar relacije «hrvatski identitet – multikulturalnost») zabacuje se hrvatska nacionalna kultura, koju jednako baštine i obogaćuju svi njezini građani (hrvatska nacija nacija). S tim u svezi, prema ideji (i financiranju) norveškog Nansen Dialogue Network, multi-kulti „Projekt Nova škola Vukovar“ zaslužuju ozbiljnu pozornost. Ukratko, ne valja zaboraviti: kako je, uz školstvo, o i oko Vukavara mnogo je toga u igri.

23. Zbog toga, sve je razvidnije, kao i onda devedesetih, tako i danas Hrvatska pada ili prolazi u Vukovaru. Naime, raspletom vukovarske drame, mukotrpno se porađa politički narod, tj. hrvatska nacija (čijom je sastavnicom i srpska etnička manjina). Uz dramatične otpore otuđene partitokoracije, koja parazitira na nacionalnim i društvenim sukobima, Hrvatska tako ulazi u završnu etapu nacionalne integracije. U tom ozračju, stekliški kazano, ako ikad, naspram „iz tuđe“, hrvatski narod (nacija) ima pravo pisati povijest „iz vlastite glave“. Stoga zaglavimo:

Hrvatska će biti nacija, il' je biti ne će!

Priredio:
prof. dr. sc. IVAN BIONDIĆ - IVOT
koordinator udruge BASTION VUKOVAR